DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 5 lipca 1965 r. Nr 10 Poz. 40 – 43

TREŚĆ:

Zarządzenie Ministra:

Okólnik Ministra:

Pisma okólne Ministerstwa:

Komunikat II

40

ZARZĄDZENIE nr 177

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 maja 1965 r.

w sprawie zasad wykonywania napraw maszyn budowlanych metodą wymiany zespołów oraz zasad finansowania tych napraw.

(znak:ME-3/4331-46/65)

Na podstawie § 8 ust. 2 uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej (Mon. Pol. nr 81, poz. 340), w celu usprawnienia metod wykonywania napraw maszyn budowlanych oraz skrócenia czasu trwania napraw zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako obowiązującą w jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych „Ramową instrukcję napraw maszyn budowlanych metodą wymiany zespołów", opracowaną przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zwaną dalej „Instrukcją", stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia. Instrukcja zostanie wydana drukiem przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa.

§ 2.1. Naprawy maszyn budowlanych, wykonywane metodą wymiany zespołów, są finansowane ze środków obrotowych oraz z funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Z funduszu inwestycyjno-remontowego są finansowane naprawy główne (tzw. remonty kapitalne) podstawowych zespołów składowych i wymiennych, wymontowanych z maszyn lub zakup nowych zespołów wmontowanych do maszyn w miejsce zespołów złomowanych pod warunkiem, że:

1) koszt naprawy głównej zespołu lub koszt jego zakupu wynosi nie mniej niż 6000 zł,

2) okres czasu pomiędzy dwoma kolejnymi naprawami głównymi zespołu (cykl naprawy głównej) wynosi więcej niż jeden rok.

3. Ze środków obrotowych finansowane są wszystkie nie wymienione w ust. 2 koszty napraw maszyn budowlanych, wykonywanych metodą wymiany zespołów, a w szczególności koszty wymontowania zespołów i wmontowania ich do maszyn, koszty robót towarzyszących przy wymianie zespołów, koszty transportu zespołów itp.

4. Wykaz podstawowych zespołów, o których mowa w ust. 2, dla niektórych maszyn budowlanych zawiera załącznik nr 1 do zarządzenia.

5. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Mechaniki i Energetyki, na wniosek dyrektorów zjednoczeń, do sukcesywnego uzupełniania wykazu, o którym mowa w ust. 4.

§ 3. Zarządzenie nr 162 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lipca 1961 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych napraw (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 64) pozostaje w mocy w stosunku do napraw maszyn budowlanych, wykonywanych metodami dotychczasowymi.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 177 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 maja 1965 r.

WYKAZ PODSTAWOWYCH ZESPOŁÓW, KTÓRYCH WYMIANA JEST FINANSOWANA Z FUNDUSZU INWESTYCYJNO-REMONTOWEGO

I. **Koparki jednonaczyniowe**

1. Silnik napędowy główny
2. Silnik (mechanizm) rozruchowy

3. Sprzęgło główne
4. Mechanizm (układ) sterowania
5. Wciągarka główna
6. Zespół jezdny (gąsienice, rolki, wózki rolek, koła napinające i napędzające).

II. **Spycharki (ciągniki) gąsienicowe**

1. Silnik napędowy główny
2. Silnik rozruchowy
3. Sprzęgło główne
4. Skrzynia przekładniowa
5. Zespół jezdny (gąsienice, rolki, wózki rolek, koła napinające i napędzające)
6. Osprzęt roboczy (wciągarka, pług, zblocza prowadzące linę) spycharki.

III. **Żurawie wieżowe**

1. Silniki napędowe
2. Przekładnie i wciągarki linowe
3. Przekładnia napędu obrotu
4. Mechanizm napędu jazdy (przekładnie i wózki)
5. Wysięgnik żurawia

IV. **Żurawie samojezdne i samochodowe**

1. Silnik główny
2. Silniki wspomagające i ich przekładnie
3. Przekładnia główna
4. Wciągarki
5. Zespół napędu mechanizmu jazdy (tylny i przedni most)
6. Wysięgnik żurawia.

V. **Sprężarki tłokowe**

1. Silnik napędowy główny
2. Silnik rozruchowy
3. Sprzęgło główne
4. Zespół sprężarkowy (kompresor)
5. Zbiornik sprężarki

VI. **Betoniarki**

1. Silnik napędowy (ze sprzęgłem lub bez)
2. Sprzęgło główne
3. Przekładnia główna
4. Bęben mieszający
5. Kosz zasypowy
6. Zespół napędowy kosza zasypowego (przekładnia, wciągarka, zblocza prowadzące linę).

41

OKÓLNIK nr 13

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 maja 1965 r.

w sprawie dochodzeń powypadkowych

(znak:BP/BHP/65)

W celu wzmożenia przeciwdziałania wypadkom przy pracy, zwłaszcza wypadkom śmiertelnym i ciężkim oraz realizacji uchwały XII Plenum CRZZ, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików ustala się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie postępowania powypadkowego w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, stanowiącą załącznik do okólnika.

§ 2. W razie wypadku śmiertelnego, ciężkiego lub zbiorowego na terenie zakładu pracy (budowy) — dyrektor przedsiębiorstwa powinien natychmiast udać się na miejsce wypadku.

§ 3. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, dyrektor nadzorującego zjednoczenia powinien udać się do przedsiębiorstwa, w którym miał miejsce wypadek, w celu zapoznania się z okolicznościami wypadku, powołania komisji oraz wydania doraźnych poleceń.

§ 4. Dyrektor zjednoczenia obowiązany jest w terminie 15 dni od dnia wypadku, zgodnie z § 18 instrukcji, przedłożyć Dyrektorowi Departamentu Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego pełną dokumentację powypadkową.

§ 5. Dyrektor Departamentu Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego w terminie 15 dni od daty otrzymania dokumentacji powypadkowej przedstawia Ministrowi wnioski dotyczące poszczególnych wypadków.

W uzasadnionych przypadkach, sprawy dotyczące wypadków śmiertelnych będą przez Ministra omawiane z dyrektorami poszczególnych zjednoczeń i przedsiębiorstw przy udziale przedstawicieli Prezydium Zarządu Głównego właściwego związku zawodowego.

§ 6. Nadzór nad wykonaniem okólnika powierza się Dyrektorowi Departamentu Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do okólnika nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 maja 1965 r.

INSTRUKCJA W SPRAWIE POSTĘPOWANIA POWYPADKOWEGO W PRZEDSIĘBIORSTWACH PODLEGŁYCH ORAZ NADZOROWANYCH PRZEZ MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

I. **Przepisy ogólne**

§ 1.1. Za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie, spowodowane przyczyną zewnętrzną, które zaszło w związku z zatrudnieniem.

2. W szczególności za wypadki przy pracy w rozumieniu instrukcji uważa się wypadki, którym ulegli pracownicy:

1) podczas lub w związku z wykonywaniem swoich zwykłych czynności lub poleceń osób, którym pracownik podlega z tytułu swego zatrudnienia,
2) w związku z wykonywaniem czynności w interesie zakładu pracy, nawet bez polecenia,
3) przy przechowywaniu, czyszczeniu, naprawie i przenoszeniu narzędzi pracy, chociażby dostarczonych przez samego pracownika,
4) w drodze do pracy i z pracy podczas przewozu środkami lokomocji przedsiębiorstwa.

§ 2.1. Przez ciężkie wypadki przy pracy należy rozumieć wypadki powodujące lub mogące spowodować:

1) trwałe kalectwo poszkodowanego (pozbawienie wzroku, słuchu, mowy itp.),
2) ciężką chorobę nieuleczalną,
3) choroby zagrażające życiu,
4) chorobę psychiczną,
5) trwałą lub dłuższą niezdolność do pracy,
6) uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia, naruszające czynności narządu ciała na dłuższy przeciąg czasu,
7) trwałe zniekształcenie ciała.

2. Do ciężkich wypadków przy pracy zalicza się również zbiorowe wypadki przy pracy.

§ 3. Przez określenie „dłuższa niezdolność do pracy" lub „dłuższy przeciąg czasu" należy rozumieć nieobecność pracownika w pracy przez okres co najmniej 20 dni.

§ 4. Zasady sporządzania kart wypadków przy pracy określa instrukcja nr 93 Głównego Urzędu Statystycznego, w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1961 z późniejszymi zmianami.

II. Tryb postępowania przy wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym

§ 5.1. Jeżeli w przedsiębiorstwie nastąpił wypadek śmiertelny, ciężki lub zbiorowy — dyrektor przedsiębiorstwa jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym telefonicznie lub telegraficznie:

1) dyrektora zjednoczenia (jednostki równorzędnej),
2) właściwego terenowo prokuratora,
3) inspektora pracy,
4) właściwy terenowo okręgowy urząd górniczy — jeżeli wypadek miał miejsce na terenie zakładu, w stosunku do którego ma zastosowanie prawo górnicze,
5) organ terenowy urzędu dozoru technicznego w przypadkach, określonych przepisami ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o dozorze technicznym (Dz. U. nr 5, poz. 31).

2. Kierownictwo zakładu (budowy) obowiązane jest bezzwłocznie zabezpieczyć miejsce wypadku w sposób umożliwiający dokładne zbadanie okoliczności wypadku.

3. Dyrektor przedsiębiorstwa jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić prokuratora o każdym (nawet lekkim) wypadku przy pracy, spowodowanym przez przestępstwo.

§ 6.1. Zjednoczenie zawiadamia natychmiast o wypadku Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego.

2. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są zawiadomić o wypadku również prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 7. W dniu wypadku, a najpóźniej w dniu następnym dyrektor zjednoczenia powołuje komisję w celu natychmiastowego przeprowadzenia dochodzenia powypadkowego.

§ 8. Do zakresu działania komisji powypadkowej, zwanej w dalszym ciągu „komisją" należy:

1) wszechstronne i wyczerpujące zbadanie okoliczności wypadku w celu stwierdzenia jego przyczyn,
2) postawienie wniosków odnośnie skutecznych środków zapobiegawczych, przeciwdziałających powtórzeniu się wypadku,
3) ustalenie osób winnych spowodowania wypadku,
4) opracowanie wniosków w sprawie zastosowania sankcji służbowych i regulaminowych wobec pracowników winnych naruszenia przepisów bhp.

§ 9.1. Dyrektor zjednoczenia powołuje imiennie przewodniczącego i członków komisji.

2. Przewodniczący komisji nie może być pracownikiem przedsiębiorstwa, w którym miał miejsce wypadek.

3. W skład komisji powinien wchodzić m.in. zakładowy społeczny inspektor pracy oraz starszy inspektor bhp zjednoczenia.

4. Do komisji należy zaprosić inspektora pracy.

§ 10.1. Nieprzybycie inspektora pracy w terminie ustalonym dla prac komisji nie wstrzymuje jej prac.

2. W przypadku różnicy zdań pomiędzy inspektorem pracy, a pozostałymi członkami komisji w ocenie przyczyn oraz innych okoliczności wypadku — inspektor pracy może wyłączyć się z prac komisji i przeprowadzić dochodzenie powypadkowe we własnym zakresie.

§ 11.1. Jeżeli ustalenie okoliczności wypadku lub jego przyczyn nastręcza szczególne trudności — komisja może powołać do swego składu specjalistów-rzeczoznawców.

2. Powołani rzeczoznawcy nie mogą być pracownikami przedsiębiorstwa, w którym nastąpił wypadek.

3. Komisja przeprowadza dochodzenie przy współudziale dyrektora przedsiębiorstwa lub wyznaczonego przez niego pracownika.

§ 12. Po zakończeniu dochodzenia komisja sporządza protokół, który powinien zawierać:

1) dokładne dane personalne poszkodowanego (denata) oraz datę i godzinę wypadku,
2) szczegółowy opis wypadku na podstawie wizji lokalnej i zeznań świadków,
3) stwierdzenie, czy i kiedy była zorganizowana pomoc lekarska lub zastosowane inne sposoby ratowania poszkodowanego (denata),
4) wskazanie przepisów oraz instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązujących przy robotach, wykonywanych aktualnie przez poszkodowanego (denata) z zaznaczeniem tych przepisów, których naruszenie spowodowało wypadek,
5) konkretne ustalenie, czy i w jaki sposób poszkodowany był poinstruowany przez personel nadzoru w zakresie bhp przy aktualnie wykonywanych pracach,
6) wskazanie bezpośrednich i pośrednich przyczyn wypadku oraz innych okoliczności, związanych z wypadkiem (np. przemęczenie na skutek nadmiernego przedłużenia czasu pracy, brak nadzoru lub instrukcji, użycie alkoholu przez poszkodowanego (denata) lub sprawcę wypadku),
7) wskazanie osób odpowiedzialnych za nadzór nad pracą poszkodowanego oraz za zapewnienie mu prawidłowej organizacji miejsca pracy i warunków bezpiecznej produkcji,
8) wskazanie osób, winnych spowodowania wypadku na skutek naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, niewykonania obowiązku szkolenia załóg lub personelu nadzoru w zakresie bhp lub niewykonania innych obowiązków, ustalonych przepisami, wydanymi w wykonaniu uchwały nr 592 Prezydium Rządu z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Mon. Pol. nr A-83, poz. 979),

9) proponowane wobec winnych sankcje służbowe lub regulaminowe,

10) stwierdzenie, czy osoby winne spowodowania wypadku, były uprzednio karane za przewinienia w zakresie bhp (rodzaj i wysokość kar),

11) krótki opis ogólnego stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie (na budowie), ze szczególnym uwzględnieniem stanowiska pracy (miejsca), na którym nastąpił wypadek,

12) informacje, dotyczące wydanych uprzednio zarządzeń w sprawach bhp w zakładzie (na budowie) oraz ich realizacji,

13) określenie środków zaradczych i sprecyzowanie zaleceń w kierunku przeciwdziałania powstawaniu podobnych wypadków w przyszłości,

14) uwagi ogólne, wypływające z badanego wypadku, (np. wnioski dotyczące usprawnień technicznych, technologicznych, organizacyjnych, ekonomicznych itp., związanych z bhp),

15) określenie zagrożeń, które wprawdzie nie były przyczyną wypadku, ale w przyszłości mogą taki wypadek spowodować.

§ 13. Do protokołu, należy dołączyć, jako załączniki:

— kartę wypadku przy pracy, wypełnioną zgodnie z instrukcją nr 93 GUS (jak w § 4),

— protokoły zeznań świadków wypadku,

— szkic sytuacyjny lub fotografię miejsca wypadku,

— informacje, dotyczące udzielenia pomocy materialnej poszkodowanemu lub jego rodzinie przez przedsiębiorstwo (zakład),

— opinie rzeczoznawców, ewentualnie wyniki analiz oraz w miarę możliwości opinię lekarską.

§ 14. Niezwłocznie po sporządzeniu protokołu komisja występuje do rady zakładowej o zwołanie narady w zakładzie (na budowie) w celu przedyskutowania z załogą wyników dochodzenia powypadkowego.

Naradę prowadzić powinien przewodniczący rady zakładowej, a wyniki dochodzenia powypadkowego — zreferować przewodniczący komisji.

Na naradzie powinny być obecne osoby, z winy których nastąpił wypadek.

Ewentualne wnioski z narady powinny być dodatkowo umieszczone w protokole komisji.

§ 15.1. Po przeprowadzeniu narady przewodniczący komisji przedstawia całość materiałów z dochodzenia dyrektorowi zjednoczenia.

2. Dyrektor zjednoczenia, zgodnie z okólnikiem nr 23 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 września 1961 r. w sprawie stanu bezpieczeństwa pracy w przedsiębiorstwach, kieruje sprawę dotyczącą wypadku na kolegium, a po jej rozpatrzeniu wydaje odpowiednie zarządzenie powypadkowe do wszystkich zgrupowanych przedsiębiorstw.

§ 16.1. Zarządzenie powypadkowe powinno zawierać:

1) krótki opis wypadku i jego przyczyny,

2) wskazanie przepisów i instrukcji, których nieprzestrzeganie spowodowało wypadek oraz — osób odpowiedzialnych za przestrzeganie tych przepisów i instrukcji,

3) sankcje karne, zastosowane wobec osób winnych spowodowania wypadku,

4) środki i zalecenia, zmierzające do zapobiegania podobnym wypadkom w przyszłości oraz terminy ich wykonania.

2. Zastosowanie kar służbowych jest niezależne od ewentualnej odpowiedzialności karno-administracyjnej lub karnej sprawców wypadku.

§ 17.1. Protokół z wyników dochodzenia wraz z załącznikami i zarządzeniami powypadkowymi stanowi dokumentację powypadkową.

2. Posiadanie ustaleń komisji powypadkowej, zawartych w protokole z wyników dochodzenia, warunkuje przystąpienie do ustalenia odszkodowania za wypadki, wymienione w rozdziale II niniejszej instrukcji, przez komisje powoływane przez dyrektorów przedsiębiorstw (zakładów) w trybie instrukcji, stanowiącej załącznik do okólnika, nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1961 r. w sprawie sposobu załatwiania roszczeń pracowniczych o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 14, poz. 68).

§ 18. Dyrektor zjednoczenia przesyła dokumentację powypadkową wypadków śmiertelnych, ciężkich (inwalidzkich) oraz zbiorowych najpóźniej w terminie 15 dni od daty wypadku do:

1) Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego,

2) zarządu głównego właściwego związku zawodowego,

3) właściwego starszego inspektora pracy przy WKZZ,

4) właściwego terenowo prokuratora.

§ 19.1. Na podstawie otrzymanego ze zjednoczenia zarządzenia powypadkowego dyrektor przedsiębiorstwa wyda w ciągu 3 dni własne zarządzenie, ustalające niezbędne środki zapobiegawcze.

2. Treść wydanego zarządzenia należy podać do wiadomości całej załodze przedsiębiorstwa oraz omówić na zebraniach zorganizowanych, za pośrednictwem rady zakładowej, w poszczególnych zakładach (budowach).

3. Dyrektor przedsiębiorstwa obowiązany jest zawiadomić dyrektora zjednoczenia o wykonaniu zarządzeń powypadkowych.

III. Tryb postępowania przy innych kategoriach wypadków

§ 20. Pracownik, który uległ wypadkowi przy pracy lub który zauważył wypadek, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym bezpośredniego przełożonego, który z kolei niezwłocznie zawiadamia o wypadku pracownika służby bhp przedsiębiorstwa oraz zakładowego społecznego inspektora pracy.

§ 21.1. Pracownik służby bhp lub inny pracownik wyznaczony przez dyrektora przedsiębiorstwa, przy współudziale kierownika zakładu (budowy), w którym miał miejsce wypadek oraz zakładowego społecznego inspektora pracy, przeprowadza dochodzenie w celu ustalenia przyczyn wypadku.

2. Po zakończeniu dochodzenia powypadkowego, pracownik prowadzący dochodzenie wypełnia wraz z wymienionymi w ust. 1 osobami „kartę wypadku przy pracy" wg wzoru GUS.

Karta wypadku przy pracy powinna być wypełniona starannie i czytelnie, zgodnie z § 13 instrukcji GUS nr 93 z 1961 r. z późniejszymi zmianami.

§ 22.1. Po zakończeniu dochodzenia powypadkowego i wypełnieniu karty wypadku przy pracy kierownik zakładu (budowy), w którym miał miejsce wypadek, powinien za pośrednictwem zakładowego społecznego inspektora pracy zorganizować zebranie grupy związkowej w celu omówienia wyników dochodzenia oraz podjętych środków zapobiegawczych.

2. Nazwiska pracowników winnych spowodowania wypadku oraz zastosowane sankcje służbowe lub regulaminowe należy w porozumieniu z radą zakładową podać do ogólnej wiadomości załodze przedsiębiorstwa.

§ 23. Pracownik służby bhp przedsiębiorstwa przesyła kartę wypadku przy pracy wraz z niezbędnymi załącznikami do instytucji, wymienionych w instrukcji nr 93 GUS w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wypadków przy pracy na rok 1961 z późniejszymi zmianami.

IV. **Działalność kontrolna**

§ 24. Służba bhp zjednoczenia jest obowiązana przeprowadzać systematycznie kontrole w zgrupowanych przedsiębiorstwach w celu zbadania m.in.:

1) czy przedsiębiorstwa rejestrują wypadki przy pracy zgodnie z obowiązującą instrukcją GUS oraz w pełni przestrzegają przepisy niniejszej instrukcji,
2) czy w toku dochodzeń powypadkowych są wyczerpująco badane przyczyny wypadków oraz podejmowane i realizowane środki zapobiegawcze,
3) czy przedsiębiorstwa przestrzegają obowiązku niezwłocznego zawiadamiania instytucji, wymienionych w § 5 niniejszej instrukcji, o wypadkach przy pracy,
4) w jaki sposób są załatwiane przez przedsiębiorstwa roszczenia odszkodowawcze pracowników, którzy ulegli wypadkom przy pracy lub ich rodzin,
5) zgodności zwolnień lekarskich L-4/P.804-999 z wypadkami faktycznie wynikłymi przy pracy w zakładzie (na budowie).

42

PISMO OKÓLNE nr 15

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 maja 1965 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu przedsiębiorstw budowlano-montażowych w roku 1965.

(znak: PL-7/1401/65)

W związku z instrukcją nr 34 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego na 1965 r. zwaną w dalszym ciągu „Instrukcją nr 34" — wyjaśnia się, co następuje:

1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych planujące swą działalność według zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, obowiązane są sporządzać w roku 1965 sprawozdania z tej działalności zgodnie z zasadami ustalonymi w instrukcji nr 34, uzupełnionymi wyjaśnieniami dodatkowymi zawartymi w instrukcji wykonawczej, stanowiącej załącznik do niniejszego pisma okólnego.
2. Zjednoczenia budownictwa planu centralnego i wojewódzkie zarządy przedsiębiorstw budownictwa terenowego, w zależności od charakteru działalności nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstw oraz stosownie do potrzeb związanych z wykonywaniem czynności nadzoru, mogą wydawać w uzgodnieniu z Departamentem Planowania Budownictwa i Koordynacji własne uzupełnienia do instrukcji stanowiącej załącznik do pisma okólnego, dotyczące sposobu wypełniania poszczególnych formularzy sprawozdawczych.
Uzupełnienia te nie mogą naruszać przepisów zawartych w instrukcji nr 34 oraz w instrukcji wykonawczej, a tylko uzupełniać je ustaleniami dotyczącymi bardziej szczegółowego wykazywania danych sprawozdawczych, jak np.:
— wykazywania poszczególnych budów lub obiektów w sprawozdaniu B-1, sporządzonym przez jednostki podstawowe, o których mowa w § 3 ust. 1 instrukcji nr 34,
— rozszerzenia asortymentu wyrobów produkcji pomocniczej w sprawozdaniu B-3,
— rozszerzenia asortymentu maszyn w sprawozdaniu B-4.
3. W stosunku do sprawozdawczości sporządzonej przez jednostki wykonujące roboty na budowach (obiektach) specjalnych — wyjaśnia się, że:
1) przekazywane odbiorcom sprawozdania B-1, w których wyliczane są poszczególne budowy (obiekty, roboty) specjalne, mają charakter tajny;
2) sprawozdania B-1 sporządzane bez imiennego wyszczególnienia budów (obiektów, robót) specjalnych, a tylko w liczbach globalnych dla przedsiębiorstwa lub zawierające imienną specyfikację budów jawnych, przy ujęciu budów specjalnych w jednej pozycji (oznaczonej w rubryce 1 „inne") — nie są objęte klauzulą tajności;
3) sprawozdania pozostałe sporządzane w liczbach zbiorczych dla przedsiębiorstw — nie są objęte klauzulą tajności.
4. Przedsiębiorstwa powinny uregulować obieg dokumentów pierwotny w taki sposób, aby sprawozdania przewidziane instrukcją nr 34 mogły być sporządzane bezpośrednio przez odpowiednie komórki przedsiębiorstwa, na podstawie danych z dokumentów pierwotnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. M. Mazurski

Załącznik do pisma okólnego nr 15 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 maja 1965 r.

INSTRUKCJA WYKONAWCZA DO INSTRUKCJI NR 34 GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO W SPRAWIE SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ Z WYKONANIA PLANU USPOŁECZNIONYCH PRZEDSIĘBIORSTW BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH UZGODNIONA Z GŁÓWNYM URZĘDEM STATYSTYCZNYM W DNIU 8 MAJA 1965 R.

Uwagi wstępne

1. Instrukcja jest opracowana w formie uwag, uzupełnień i szczegółowych objaśnień do postanowień zawartych w instrukcji nr 34.

W celu ułatwienia równoległego zapoznania się z postanowieniami instrukcji wykonawczej; układ jej odpowiada kolejności tematycznej instrukcji nr 34.

Przepisy ogólne

1. Przepisy instrukcji odnoszą się zarówno do działalności budowlano-montażowej objętej planem centralnym, jak i planem terenowym.
2. Zwraca się szczególną uwagę na terminowość sprawozdań i prawidłowe ich opracowanie. Niedopełnienie tych obowiązków podlega sankcjom określonym w art. 20 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej (Dz. U. nr 10, poz. 47).
3. Nadsyłanie sprawozdań niekompletnych, wypełnionych nieczytelnie lub zawierających błędy merytoryczne, rachunkowe itp., będzie traktowane jako niedopełnienie obowiązku sprawozdawczego w obowiązującym terminie.
4. We wszystkich przypadkach korygowania sprawozdań należy omawiać w uwagach wielkość i przyczynę korekt.
5. Sprawozdania jednostek organizacyjnych mających siedzibę w Warszawie, należy składać bezpośrednio w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w departamentach sporządzających odpowiednie sprawozdania zbiorcze.
6. Jednostki mające swą siedzibę poza Warszawą, obowiązane są przesyłać sprawozdania pocztą dworcową.
7. Do sprawozdań sporządzanych na formularzach B-1, B-1a, B-3, B-4, B-5k i B-9 należy dołączać część opisową, zawierającą omówienie ważniejszych przyczyn niewykonania jak również znacznego przekroczenia zadań planowych.
8. W wielkościach planów wykazywanych w sprawozdaniach B-1, B-5k i B-6 należy ujmować wartości prac rozruchowych wykonanych oraz wykonane zatrudnienie i osobowy fundusz płac.

Przepisy szczegółowe

do § 26 pkt 3 i § 29 pkt 1 i 2b W przypadku jeśli sprawozdanie finansowe jednostki sprawozdawczej nie zostanie zatwierdzone, w miejsce danych sprawozdania zatwierdzonego należy podawać dane sprawozdania finansowego zweryfikowanego.

do § 26 pkt 4 Zgodnie z zarządzeniem nr 431 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 grudnia 1962 r. w sprawie należności za dostawy, roboty i usługi, nie zgłoszonych do komisji arbitrażowych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (Mon. Pol. nr 89, poz. 422), wartość produkcji budowlano-montażowej bieżącego okresu sprawozdawczego należy zmniejszyć o kwoty niezapłaconych należności za wykonane roboty, jeżeli należności te nie zostały zgłoszone do komisji arbitrażowych w ciągu 30 dni od daty zwrotu z banku żądania zapłaty lub polecenia przelewu należności w trybie pozainkasowym, zgodnie z pismem Departamentu Księgowości i Rewizji z dnia 22 czerwca 1963 r. znak: KR-1-3400-63. Formularz B-1.

do § 29 pkt 2 Podstawowe jednostki sprawozdawcze wypełniają dalsze wiersze działu I, zgodnie z pisemnymi wytycznymi ustalonymi przez nadzorujące je zjednoczenia, z zastrzeżeniem, by informacja nie była powtórzeniem danych zawartych w sprawozdaniu B-1a.
W rubrykach wykazujących liczby wykonania planu (3, 5 i 6) za punkt wyjścia przy ustalaniu wartości robót w toku, należy przyjąć dane inwentaryzacyjne (obmiar).
Przypomina się, że zgodnie z przepisem § 1 zarządzenia nr 64 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 lutego 1962 r. w sprawie zasad inwentaryzacji i wyceny produkcji budowlano-montażowej w toku (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 12), przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są stan robót w toku ustalać protokolarnie w drodze obmiaru, co miesiąc, według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca. Zwraca się uwagę na logiczne powiązania między zapisami wykazywanymi w rubrykach 5 i 6 wiersza 4.

do § 30 Wyroby betonowe należy zaliczać do wartości wykonanej pomocniczej produkcji przemysłowej po przekazaniu do magazynu wyrobów gotowych (gdzie przebywają okres dojrzewania).
Wykazywana w wierszu 3 działu II wartość usług produkcyjnych obejmuje między innymi wartość usług rozruchowych. Wartość usług rozruchowych należy wyodrębnić w dodatkowej pozycji, wpisując w wierszu 5 działu II, „w tym rozruch" i wykazując w rubrykach 2, 3 i 4 właściwe dla rozruchu wartości.

Wyjaśnienia dodatkowe:

1. W przypadku gdy wynagrodzenie wykonawcy ustala się na podstawie ryczałtu — 1% dodatku z tytułu ryzyka stosowania ryczałtu dolicza się do przerobu.
2. W przypadku gdy powstanie konieczność zastępczego usunięcia wad ujawnionych w okresie gwarancyjnym, przedsiębiorstwo, które wystawiło fakturę końcową, obowiązane jest do skreślenia z wartości produkcji budowlano-montażowej wykonanej siłami własnymi, wykazywanej w sprawozdaniu B-1 na najbliższy okres sprawozdawczy, wartość tych robót, w wysokości faktycznie zapłaconej należności.
Zasada potrącania pełnej wartości zapłaconych faktur za zastępcze usunięcie wad ujawnionych w okresie gwarancyjnym obowiązuje niezależnie od czasu, w jakim roboty te zostały wykonane i ich wartości (mniejszej, równej lub większej od kwoty kaucji gwarancyjnej).
3. Gdy przy budowie obiektu stosowane są materiały używane (zakupione lub z odzysku własnego) do przerobu wykazywanego w sprawozdaniu B-1 należy przyjmować wartość robót uwzględniającą materiały nowe. Różnica między wartością robót przyjętą do sprawozdania B-1 i wartością obliczoną przy uwzględnieniu faktycznych cen płaconych za materiały używane, fakturowana przez inwestora przedsiębiorstwu wykonującemu roboty, obciąża koszty zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej wykonawcy. Do tej części kosztów zużycia materiałów nie należy doliczać narzutów z tytułu kosztów zakupu oraz odchyleń od cen.

Formularz B-1a

do § 33 pkt 2 Jednostki sprawozdawcze będące częściowymi (bezpośrednimi) wykonawcami na budowach priorytetowych, sporządzają sprawozdania na formularzu B-1a, wg zasad obowiązujących generalnych wykonawców. Przedsię-

biorstwa wykonujące roboty na budowach priorytetowych w charakterze podwykonawców, obowiązane są udostępnić dane, z zakresu wykonywanych robót generalnym wykonawcom w terminach umożliwiających sporządzenie sprawozdania zbiorczego.

do § 34 pkt 2 W rubryce 4 działu I należy podawać wartość robót budowlano-montażowych w generalnym lub częściowym wykonawstwie, która została zatwierdzona przez komisję rozdziału robót w portfelu zleceń jednostki sprawozdawczej, a stanowi część limitu inwestycyjnego przewidzianego na roboty budowlano-montażowe w załączniku do uchwały nr 333 Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1964 r. o NPG na 1965 r. — wykazie inwestycji centralnych priorytetowych.

W przypadku jeśli wartość robót określona w umowie — między generalnym (częściowym) wykonawcą a zamawiającym — zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami, jest różna od określonej wyżej, powody różnic należy omówić w części opisowej sprawozdania.

W rubrykach 3 i 5 działu I należy podawać dane zgodne ze sprawozdaniami inwestorów sporządzanymi na podstawie § 22 ust. 1 uchwały nr 290 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie zasad projektowania, planowania, finansowania i realizacji inwestycji priorytetowych.

do § 35 pkt 1 W rubryce 1 działu II należy podawać nazwę budowy, a poniżej wyszczególniać zadania inwestycyjne i obiekty priorytetowe oddane do użytku w kwartale sprawozdawczym, zgodnie z planem oddawania do użytku podstawowych obiektów wchodzących w skład inwestycji priorytetowych, a stanowiącym załącznik do uchwały nr 333 Rady Ministrów o NPG na 1965 r.

W przypadku gdy rzeczywisty termin oddawania obiektu jest różny od terminu określonego w załączniku do wyżej powołanej uchwały nr 333 Rady Ministrów, należy podać w części opisowej przyczynę opóźnienia.

do § 35 pkt 2 W rubrykach 2 i 3 działu II należy podawać nazwę i ilość jednostek miary obiektu oddawanego do użytku, zgodnie z załącznikiem do uchwały nr 333 Rady Ministrów o NPG na 1965 r.

W przypadku oddania obiektu o niepełnej zdolności produkcyjnej, w rubryce 3 działu II należy podać rzeczywistą zdolność produkcyjną obiektu przekazanego zamawiającemu, a w części opisowej podać przyczynę niepełnej realizacji zadania inwestycyjnego.
W rubryce 4 działu II należy podawać termin oddania obiektu zgodny z terminem podanym w załączniku do uchwały nr 333 Rady Ministrów o NPG na 1965 r.

W rubryce 5 działu II należy podawać faktyczny termin oddania obiektu, ustalony według zasad zawartych w obowiązujących przepisach o odbiorach.

Wytyczne do części opisowej

Jednostki sprawozdawcze sporządzające sprawozdanie na formularzu B-1a, są zobowiązane dołączać do tych sprawozdań analizę opisową o przebiegu realizacji zadań rzeczowych w okresie sprawozdawczym. W analizie należy omówić:

1) stan zaawansowania robót na podstawowych obiektach imiennie wyszczególnionych w załączniku do uchwały nr 333 Rady Ministrów o NPG na 1965 rok,
2) szacunkowo — przyśpieszenie lub ewentualne opóźnienie wykonania robót budowlano-montażowych (w tygodniach) oraz zasadnicze przyczyny opóźnień i perspektywę ich nadrobienia,
3) stan zabezpieczenia podstawowych obiektów w dokumentację projektowo-kosztorysową (w procentach),
4) stan zabezpieczenia podstawowych obiektów w maszyny i urządzenia dostarczane przez inwestora oraz szczególnie deficytowe materiały (np. kable, rury, materiały ogniotrwałe itp.), ze szczególnym uwzględnieniem obiektów oddawanych w roku sprawozdawczym,
5) ilość robotniko-dni przepracowanych przez robotników produkcji podstawowej z podaniem informacji o pracy wielozmianowej.

$$\text{Wskaźnik zmianowości} = \frac{\text{I zmiana} + \text{II zmiana} + \text{III zmiana}}{\text{I zmiana}}$$

Formularz B-1b

do § 36 Podstawowe jednostki sprawozdawcze w rubryce 2 dział I, w wierszach od 1 do 17 podają wielkość rocznego planu techniczno-ekonomicznego.

Formularz B-2

do § 38 Podstawowe jednostki sprawozdawcze wykazują — w rubryce 2, w wierszach od 1 do 45 — wielkości rocznego planu techniczno-ekonomicznego.

Formularz B-3

do § 39 pkt 3 Wszystkie produkowane wyroby wykazują przedsiębiorstwa. Natomiast zjednoczenia (zarządy) wykazują wyroby oznaczone w WSW znakiem „X".
Dodatkowo przedsiębiorstwa i zjednoczenia (zarządy) obowiązane są wykazywać następujące asortymenty występujące w ramach poszczególnych pozycji grupowych:

w wyrobach żelbetowych i betonowych — symbol 111-146:
a) elementy ścienne — materiały ścienne wielkowymiarowe — tys. m³/t jc
b) elementy ścienne — materiały ścienne drobnowymiarowe — tys. m³/t jc

w stolarce budowlanej — symbol 147-024:

a) drzwi z drewna iglastego (kompletne)	— m²
b) skrzydła drzwiowe do ościeżnic metalowych	— m²
c) okna z drewna iglastego (kompletne)	— m²
d) meble do wbudowania	— szt.

oraz w zbiorczym ujęciu:

produkcję metalową ogółem	— tys. ton
w tym: konstrukcje stalowe	— tys. ton
produkcję metalową przeznaczoną na eksport	— tys. ton

będące sumą pozycji, występujących w gałęziach przemysłu oznaczonych symbolem od 03 do 08.
Jednocześnie zobowiązuje się jednostki sprawozdawcze podstawowe i nadrzędne do wykazywania wartości w cenach zbytu dla następujących pozycji:

111—130	— kamienne materiały do budowy dróg i ulic	— tona
111—289	— kruszywo budowlane	— tona
111—146	— wyroby żelbetowe i betonowe	— m^3/tona
111—140	— tarcica	— m^3
147—024	— stolarka budowlana	— m^2
147—023 i 147—025	w tym stolarka otworowa	— m^2
	— stolarka inna	— m^2
	— meble do wbudowania	— m^2

oraz w zbiorczym ujęciu:

— produkcja metalowa ogółem
w tym: konstrukcje stalowe
produkcja metalowa przeznaczona na eksport.

Wartość produkcji wykonanej od początku roku do końca kwartału sprawozdawczego należy wykazywać w milionach złotych (z jednym znakiem po przecinku) na marginesie formularza obok ilości wykonanych wyrobów.

Formularz B-4

I. Uwagi ogólne

1. Podstawą do sporządzania kwartalnych sprawozdań z wykorzystania podstawowych maszyn budowlanych są:
   — Raport dzienny z pracy sprzętu i maszyn budowlanych „MF-1" (wzór CWD-Bm7),
   — Raport budowy z pracy sprzętu i maszyn budowlanych „MF-2" (wzór CWD-Bm8).
   Należy zwrócić szczególną uwagę na dokładne i bieżące sporządzanie raportów „MF-1" tak pod względem merytorycznym (szczegółowy przebieg czasu pracy maszyny i rzeczywiste podawanie przerobów) jak i formalnym (zwracając szczególną uwagę na potwierdzenie wykonanej pracy i wskaźników techniczno-eksploatacyjnych przez właściwych pracowników).
2. Raporty „MF-1" należy prowadzić oddzielnie dla każdej zmiany pracy maszyny.
   W raportach „MF-1" należy ewidencjonować pracę maszyn oddzielnie dla każdej zmiany (I, II, III).
   Zwraca się uwagę na właściwe obliczanie wykonanych przez maszyny ilości robót ziemnych — z uwzględnieniem podanych w instrukcji nr 34 współczynników przeliczeniowych — oraz właściwe wyliczenie ilości wykonanych izb przez żurawie wieżowe zatrudnione w uprzemysłowionym budownictwie mieszkaniowym.
3. Jednostki sporządzające sprawozdanie B-4 obowiązane są do niego załączyć część opisową, zawierającą następujące informacje:
   1) podanie wyjaśnień w przypadkach niewykonania obowiązujących norm wydajności;
   2) ruch maszyn w okresie sprawozdawczym (kwartale) z wymienieniem rodzajów, typów i ilości maszyn:
      a) zakupionych,
      b) przyjętych z innych jednostek,
      c) dzierżawionych od innych jednostek (podać od kogo),
      d) upłynnionych (podać komu),
      e) złomowanych,
      f) wydzierżawionych innym jednostkom (podać komu);
      Dla lit. c i f należy podać okresy dzierżawy, dla punktów pozostałych daty.
      Powyższe dotyczy tylko maszyn wykazywanych w dziale I;
   3) rodzaj i typ koparek pracujących jako żurawie, z podaniem czasu pracy.

II. Objaśnienia szczegółowe do działu I

1. Sprzęt i maszyny budowlane uznane za trwale nieczynne, zgodnie z obowiązującymi przepisami, są to maszyny, które po sporządzeniu protokołu zbędności lub złomowania podpisanego przez dyrektora przedsiębiorstwa, należy wykazywać tylko w dziale II.
2. Jednostki sprawozdawcze podstawowe i nadrzędne obowiązane są wykazywać w wierszu 8 pracę żurawi zatrudnionych „przy montażu w budownictwie przemysłowym" (uzupełniając odpowiednio nazwę w rubryce 1 formularza).
   Jednostką charakteryzującą (rubryka 4) dla tych żurawi jest ilość ton udźwigu żurawia podana w wierszu 12 niniejszej instrukcji.
   Jednostką przerobu (rubryki 12 i 13) dla żurawi podanych w wierszach 19—21 sprawozdania jest ilość izb na 1 żuraw.
3. Wiersz 7 „żurawie wieżowe powyżej 18 tm" wypełnia się przez zsumowanie danych wykazanych w wierszach 8, 9, 20 i 21 z rubryk 2—11. W wierszu tym nie wypełnia się rubryk 12—15, a rubryki 16 i 17 wylicza się podobnie jak dla innych wierszy.
4. W dziale I w wierszu 13 należy wykazywać wyłącznie ładowarki typu „Bleichert".
5. W wierszu 14 „ładowarki jednonaczyniowe" umieszcza się typy: ŁZD-40, ŁM-50, ŁZD-50, ŁH-50, ŁH-55, Ł-1 i inne.
6. W wierszu 15 „ładowarki wielonaczyniowe" umieszcza się typy: AR-60, Abus-60, BST-60 oraz inne posiadane ładowarki wielonaczyniowe.
7. W wierszu 16 „agregaty do przeładunków" umieszcza się typy: Robot R-13, RW-1 na podwoziu samochodowym, RW-1 i BRW na podwoziu kołowym i inne podobne, ślimakowo-taśmowe (np. Trautman), tarczowo-taśmowe (np. typ Salzgütter) i inne.
8. Rezerwowe wiersze od 19—26 należy wykorzystać następująco: żurawie wieżowe zatrudnione przy montażu w uprzemysłowionym budownictwie mieszkaniowym:
   — w wierszu 19 w budownictwie wielkoblokowym
   — w wierszu 20 „ wielkopłytowym
   — w wierszu 21 „ monolitycznym.
9. W wierszu 22 należy wykazać koparki jednonaczyniowe zatrudnione przy robotach wydobywczych piasku, żwiru, pospółki itd. W wierszu 23 — koparki jednonaczyniowe zatrudnione przy robotach przeładunkowych.
10. W wierszu 24 — rozładowarki do wagonów typu WRW-60

w wierszu 25 — rozładowarki do wagonów typu WRW-100

11. W wierszu 26 — suwnicowe stacje rozładunkowe (suwnice bramowe z chwytakiem i hakiem).

12. W celu jednolitego wypełnienia sprawozdań B-4 należy przyjmować następujące mierniki:

1) dla żurawi wieżowych:

— żurawie 20 tm — ZB-20 1,65 t

— żurawie 30 tm — SBK-1, Wolf ZWO-30 i inne 30 tm 2,25 t

— żurawie 45 tm — ZWO-45, ŻB-45 ZW-45 i inne 45 tm 4,50 t

— żurawie 80 tm — ZB-80 6,00 t

— żurawie 85 tm — Mostostal 8/85 7,50 t

— żurawie 90 tm — Bocian oraz 120 tm ZB-120 11,25 t

— żurawie 120 tm — Mostostal 16/120 12,00 t

Dla wszystkich innych nie wymienionych żurawi jako ilość jednostek charakteryzujących należy przyjmować 75% maksymalnego udźwigu;

2) dla koparek pracujących jako żurawie:

— koparki KU-251, KE-401, E-202 i inne do 0,135 m³ pojemności łyżki — 5,0 ton,

— koparki E-505, KU-501, KU-502, KU-503, KM-503, KU-751, KM-601 — Skoda D-500 i UB-0,75 — 9,0 ton,

— koparki KM-602 — 12 ton

— koparki KU-1001, E-1003, E-1004 i KU-1206 — 15,0 ton,

— koparki E-1252 i inne o pojemności ponad 1,2 m³ — 20,0 ton,

— inne koparki wg maksymalnego udźwigu.

13. W rubryce 12 należy wykazywać roczne normy wydajności, ustalone na 1965 r. dla poszczególnych zjednoczeń i zarządów przez Departament Mechaniki i Energetyki.

Dla ładowarek i rozładowarek do wagonów należy przyjmować następujące normy wydajności:

Nazwa maszyny	Roczna norma wydajności
ładowarki jednonaczyniowe	80 000 m³/m³ łyżki
ładowarki wielonaczyniowe	600 m³/m³ t.w.
ładowarki „Bleichert"	700 m³/m³ t.w.
ładowarki „Trautmann"	500 m³/m³ t.w.
ładowarki inne (ŁTT-1001)	500 m³/m³ t.w.
Agregaty przeładunkowe 1 stanowisko (łopaty mechaniczne z przenośnikiem)	500 m³/m³ t.w.
Agregaty przeładunkowe 2 stanowiska (łopaty mechaniczne z przenośnikiem)	600 m³/m³ t.w.
rozładowarki wagonów WRW-60	600 m³/m³ t.w.
ładowarki wagonów WRW-100	1000 m³/m³ t.w.
suwnicowe stacje przeładunkowe	60 000 m³/m³ chwytaka

Uwaga: Powyższe normy wydajności rocznej w m³, odnoszą się do 1 m³ teoretycznej wydajności maszyny.

14. Przestoje sprzętu i maszyn w godzinach (rubryki 10 i 11) należy wykazywać w stosunku do ustawowego czasu zmiany, tj. 8 godzin, dla każdej zmiany.

15. Okresy czasu przejazdu żurawi samojezdnych nie przekraczającej jednej zmiany (8 godz.), gdy dotyczą pracy dla jednej budowy należy zaliczać do godzin pracy żurawia (rubryka 9). Czas przejazdu do innej budowy należy zaliczyć do przestoi (rubryka 11 Sprawozdania B-4).

16. W rubryce 12 (Dział I przeznaczonej dla ładowarek należy przyjmować normę średnią z posiadanych ładowarek).

Przykład:

W każdej grupie ładowarek może znajdować się kilka ładowarek o różnej normie wydajności określonej w pozycji 13. Obliczenie średniej normy należy dokonać w następujący sposób:

np. w poz. 14 jest 5 ładowarek

w tym: 2 szt. o normie 600 m³ — 2 × 600 = 1 200

3 szt. o normie 1000 m³ — 3 × 1000 = 3 000

5 szt. 4 200

4 200 : 5 = 840 m³ to jest średnia norma wydajności dla ładowarki w tej grupie.

17. Dla koparek wielonaczyniowych (wiersz 3), których roczna wydajność obliczona jest w godzinach pracy, należy w rubryce 13 podawać faktyczny przerób w m³ gruntu (przeliczonych zgodnie z instrukcją). Wydajność wykazywaną w rubryce 14 oblicza się następująco:

$$\frac{\text{rubryka 9}}{\text{rubryka 2}}$$

18. Do obliczania wydajności żurawi wieżowych zatrudnionych przy montażu w budownictwie mieszkaniowym (wiersze 19, 20 i 21), dla których wydajność roczna obliczana jest na jedną maszynę, przeciętną wydajność na jednostkę charakteryzującą oblicza się następująco:

$$\frac{\text{rubryka 13}}{\text{rubryka 3}}$$

19. W dziale I w rubrykach 2 i 3 należy podawać dane z dwoma znakami po przecinku, a w rubrykach 15, 16 i 17 z jednym znakiem po przecinku.
Dane w pozostałych rubrykach działu I należy podawać w liczbach całkowitych.

III. Objaśnienia szczegółowe do działu II

1. W wierszu 16 należy podawać „ładowarki frezujące Bleichert" (zaznaczając to w nazwie wiersza).
2. W wierszu 18 należy podawać ładowarki wielonaczyniowe oraz agregaty do przeładunków.
3. W wierszu 21 należy podawać również podajniki pneumatyczne do betonu.
4. W rubryce 4 należy podawać dane z dwoma znakami po przecinku.
5. Rozładowarki wagonów i suwnicowe stacje rozładunkowe nie wchodzą do działu II sprawozdania.

IV. Objaśnienia szczegółowe do działu III

Rezerwowe wiersze od 11—17 należy wykorzystać następująco:

— w wierszu 11 żurawie wieżowe w budownictwie wielkoblokowym,

— w wierszu 12 żurawie wieżowe w budownictwie wielkopłytowym,

— w wierszu 13 żurawie wieżowe w budownictwie monolitycznym,

— w wierszu 14 koparki jednonaczyniowe — wydobycie,

— w wierszu 15 koparki jednonaczyniowe — przeładunki,

— w wierszu 16 suwnicowe stacje rozładunkowe,

— w wierszu 17 rozładowarki do wagonów WRW.

Formularz B-5m

do § 48 W wierszach 1 i 2 rubryk 2 i 3 strony tytułowej oraz w wierszu 1 rubryki 2 strony 2, podstawowe jednostki sprawozdawcze na egzemplarze sprawozdania przeznaczonego dla jednostki nadrzędnej podają dane w formie ułamka — w liczniku liczby dotyczące planu, a w mianowniku dotyczące wykonania w miesiącu sprawozdawczym.

Analogicznie postępują jednostki nadrzędne, które informacje w postaci ułamkowej podają wyłącznie na egzemplarzu sprawozdania przeznaczonego dla Ministerstwa.

Sprawozdania przesyłane pozostałym odbiorcom powinny zawierać informacje dotyczące wyłącznie danych wykonania, zgodnie z przepisami instrukcji nr 34.

W sprawozdaniu za drugi miesiąc kwartału na stronie 2 poniżej ramki należy podawać wykonanie funduszu płac akordowych robotników produkcji podstawowej oraz w tym akord zryczałtowany.

Formularz B-5k

do § 49 pkt 2 W rubrykach 6 i 7 działu I należy wykazywać wszystkie wypłaty z osobowego funduszu płac łącznie z wypłatami premii nieplanowanych (z rezerw) oraz premii z funduszu 0,2.

Przeciętne zatrudnienie w trzecim miesiącu kwartału powinno stanowić różnicę pomiędzy danymi wykazanymi w sprawozdaniach B-5m za pierwszy i drugi miesiąc kwartału, a danymi wykazanymi w sprawozdaniu B-5k za dany kwartał.

Ewentualna korekta przeciętnego zatrudnienia podanego w sprawozdaniach B-5m dokonana w sprawozdaniu B-5k, powinna być dodatkowo podana w załączniku do sprawozdania B-5k.

do § 50 pkt 1 Fundusz premiowy 0,2 należy wykazywać w planie rocznym i za IV kwartał.
Wypłaty z funduszu premiowego 0,2 należy wykazywać w okresach i grupach faktycznego wykonania.

do § 50 pkt 4 i 7 W rubryce 4 działu IV należy podawać wypłaty premii za zadania okresu objętego planem wykazanym w rubryce 3 działu IV, bez względu na wcześniejszy termin, w którym wypłata premii nastąpiła.

W rubryce 6 działu IV należy wykazywać wypłaty premii faktycznie dokonane bez względu na źródło i tytuł wypłaty.

Uwagi: 1. Dane o wykonaniu wykazywane w sprawozdaniu B-5m i B-5k, powinny obejmować działalność związaną z rozruchem nowych obiektów przemysłowych.

Powyższe ustalenie odnosi się tylko do pracowników objętych ewidencją osobową podstawowej jednostki sprawozdawczej.

Jednostki sprawozdawcze, podstawowe i nadrzędne zobowiązane są do wykazywania na odrębnym formularzu B-5k — dla potrzeb Ministerstwa — danych o rzeczywistym zatrudnieniu i wykonanym funduszu płac przy pracach rozruchowych.

2. Działalność gospodarcza zjednoczeń organizowana na podstawie uchwały nr 404 Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń, przedsiębiorstw państwowych, objętych planowaniem centralnym (Mon. Pol. nr 79, poz. 329) nie może być wykazywana w sprawozdaniach B-5 m i B-5k.

Formularz B-6

do § 53 Wykazaną w §§ 4 i 6 liczbę egzemplarzy sprawozdania B-6 przekazywanych jednostce nadrzędnej, zwiększa się o dodatkowy egzemplarz dla Ministerstwa.

Komplet sprawozdań B-6 przedsiębiorstw, zjednoczenia (zarządy) przesyłają do Departamentu Planowania Budownictwa i Koordynacji wraz ze sprawozdaniem zbiorczym.

Wartość robót realizowanych na statkach należy wyodrębnić i podawać w oddzielnej pozycji na lewym marginesie działu II na wysokości wiersza 16.

Formularz B-8

do § 54 pkt 3 Jako obiekt ostatecznie rozliczony z inwestorem rozumieć należy obiekt oddany do użytku, na który wystawiono fakturę końcową bez względu na to, czy roboty elewacyjne na obiektach oddawanych w okresie od 15 października do 1 maja zostały wykonane czy też nie.

do § 54 pkt 24 Wartość robót należy wykazywać zgodnie z rubryką 6 faktury końcowej, tj. bez uwzględnienia potrąceń: z tytułu kaucji gwarancyjnej (rubryka 8) i kwot nie zmniejszających przerobu (rubryka 7).

Formularz B-9

do § 55 Poniżej ramki działu I należy podawać dane dotyczące budownictwa oszczędnego:

— pod rubryką 2, planowaną roczną liczbę m^2 powierzchni użytkowej mieszkań w budynkach mieszkalnych razem,

— pod rubryką 6 — wykonaną od początku roku, liczbę m^2 powierzchni użytkowej mieszkań w budynkach mieszkalnych razem.

W wierszu 6 działu I w liczniku należy podawać dane dotyczące miast i osiedli, a w mianowniku dane dotyczące wsi.

43

PISMO OKÓLNE nr 17

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 czerwca 1965 r.

w sprawie świadczenia usług w zakresie badań jakościowych (zgodności z normą) przez instytuty podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: TE 3-02/550/65)

1. Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Techniki podaje do wiadomości, że niżej wymienione instytuty przeprowadzają badania w zakresie jakości materiałów i konstrukcji oraz maszyn i urządzeń budowlanych.

2. Wymienione jednostki mogą przyjmować zlecenia, na zasadach odpłatności, na wykonanie badań od jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak również od jednostek innych resortów w zakresie:

1) wszystkich materiałów budowlanych, elementów i konstrukcji budowlanych: Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, ul. Wawelska 2;

2) materiałów wiążących (cement, wapno, gips): Instytut Przemysłu Materiałów Budowlanych — Zakład Normalizacji i Badań Kontrolnych, Sosnowiec, ul. 1-go Maja 25;

3) maszyn i urządzeń budownictwa: Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa — Zespół Zakładów Mechanicznych i Energetycznych, Warszawa 25, ul. Racjonalizacji 6/8;

4) szkła i ceramiki: Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki, Warszawa-Służewiec, ul. Postępu 9.

3. Instytuty wyżej wymienione mogą według swego uznania kierować zleceniodawców do odpowiednich zakładów badań i doświadczeń (ZBiD) działających przy branżowych zjednoczeniach budownictwa i zjednoczeniach przemysłu materiałów budowlanych, przy czym propozycję skierowania zleceniodawcy do zakładu badań i doświadczeń instytut obowiązany jest przesłać w odpisie do wiadomości odpowiedniemu ZBiD-owi.

4. Laboratoria zakładów badań i doświadczeń, przedsiębiorstw budowlano-montażowych i jednostek organizacyjnych przemysłu materiałów budowlanych są ponadto uprawnione do prowadzenia badań jakościowych dla własnych potrzeb w zakresie ustalonym w obowiązujących aktach prawnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

M. Węglarz

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 164 z 10.V.65 r. znak: BW3-051-4/65 w sprawie ustalenia uproszczonych norm szacunkowych dla określania nakładów na remonty budynków wiejskich mieszkalnych i gospodarczych

2. nr 168 z 14.V.65 r. znak: TE/061/DCz/65 w sprawie nagród i wyróżnień dla absolwentów politechnik za najlepsze prace dyplomowe z dziedziny inżynierii budowlanej

3. nr 169 z 20.V.65 r. znak: OR4-003/P2/65 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Zakłady Przemysłu Wapienniczego Górażdże — Opolskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego

4. nr 170 z 20.V.65 r. znak: OR4-003/P2/65 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Śląskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego — Zakłady Przemysłu Wapienniczego Kamień Wielki

5. nr 171 z 26.V.65 r. znak: OR4-003/P3/65 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Lidzbark Welski w Budowie

6. nr 172 z 26.V.65 r. znak: ZP/3/65 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w stacjach maszyn licząco-analitycznych i w Biurze Rozliczeń Budownictwa

7. nr 173 z 26.V.65 r. znak: BW4-Og-45/65 w sprawie rocznego planu oddawania obiektów rolniczych do użytku w r. 1965

8. nr 176 z 29.V.65 r. znak: OR4-003/P3/65 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Żelbetowych Elementów Prefabrykowanych „SIBET" w Budowie

9. nr 178 z 31.V.65 r. znak: OT3-0514/65 w sprawie powołania Resortowego Pełnomocnika do spraw paliw stałych i ich składowania

10. nr 179 z 4.VI.65 r. znak: PL-5/3-583/65 w sprawie opracowania NPG i Budżetu na 1966 r. oraz podstawowych założeń planu na rok 1967

11. nr 181 z 5.VI.65 r. znak: OR7-033/B-29/65 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Mazowieckie Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego

Okólnik Ministra:

12. nr 14 z 14.V.65 r. znak: ZP3/65 zmieniający okólnik w sprawie premiowania pracowników umysłowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych realizujących roboty na niektórych priorytetowych budowach

Pisma okólne Ministerstwa:

13. nr 14 z 17.V.65 r. znak: MP5-1401/65 w sprawie zmian w sprawozdawczości ze sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz projektów wyznaczania terenów budowlanych na obszarach wsi

14. nr 16 z 28.V.65 r. znak: MP5-0515/65 w sprawie wykorzystania materiałów roboczych do opracowywania opinii fizjograficznych w miejscowym planowaniu przestrzennym

15. nr 18 z 3.VI.65 r. znak: NBO/059/24/65 w sprawie zmian w sprawozdawczości służby architektoniczno-budowlanej

Redakcja

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, BIURO PRAWNE,

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 2105 w. 585

Administracja i Wydawca:

OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE, WARSZAWA

ul. Senatorska 27 tel. 27-09-75

Dzienniki Urzędowe za lata ubiegłe oraz z roku bieżącego są do nabycia w Księgarni „Domu Książki" w Warszawie, ul. Marchlewskiego 72, w godzinach od 11—19, tel. 31-69-81

Zakł. Graf. „Tamka" W-wa. Nakł. 10.500 egz. Zam. 1045/65. E-54. Cena 2 zł